

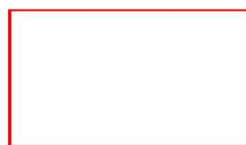


Gmina Zbrosławice
ul. Oświęcimska 2 • 42-674 Zbrosławice
Tel. 32 233 70 12 • fax. 32 233 71 00
www.zbroslawice.pl • email: urząd@zbroslawice.pl

Zbrosławice, dnia 22 lutego 2017 r.

OR.152.2.2017

Dotyczy sprawy: OR.152.3.2016



Dotyczy: pisma z dnia 24.11.2016 r. (data wpływu do organu)  i mieszkańców sołectwa Szalsza zatytułowanego „Protest i petycja mieszkańców sołectwa Szalsza”.

W dniu 24.11.2016 r. do Wójta Gminy Zbrosławice wpłynęło pismo zatytułowane „Protest i petycja mieszkańców sołectwa Szalsza”.

W ww. piśmie została sformułowany protest przeciwko planowanej do realizacji inwestycji spółki MLP Gliwice polegającej na budowie zespołu hal magazynowych w Szalszy oraz oświadczenie podjęcia przez protestujących działań mających na celu uniemożliwienie lokalizacji na ww. terenie przedmiotowej inwestycji jak również innych inwestycji o podobnym charakterze.

Dla uzasadnienia swojego stanowiska wnoszący protest wskazali argumenty z zakresu ochrony środowiska i krajobrazu, zwracając jednocześnie uwagę na wygenerowanie zwiększonego ruchu samochodowego, który przeciąży istniejący układ komunikacyjny i zrodzi przez to niebezpieczeństwo dla pozostałych uczestników ruchu.

Wnoszący protest nie sformułowali w stosunku do organu żadnych żądań ani postulatów. Domyślać się jedynie można, że mieszkańcy żądają od Wójta Gminy Zbrosławice uniemożliwienia lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w miejscowości Szalsza, w miejscu, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Zgodnie z regulacją ustawową art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz. 1195 ze zm.) przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Natomiast zgodnie z treścią art. 3 ww. ustawy, o tym, czy pismo jest petycją, decyduje treść żądania, a nie jego forma zewnętrzna.

Ww. uregulowanie należy rozumieć w następujący sposób: 1. nie każde pismo, które zostało oznaczone jako „petycja”, jest petycją w rozumieniu ustawy. Tylko takie pismo, które spełnia wszystkie przesłanki pozytywne i nie jest objęte żadną z przesłanek negatywnych może być zakwalifikowane jako petycja. 2. wszelkie pisma, nawet jeśli nie oznaczono ich jako „petycje”, które spełniają powyższe wymogi, zawierając żądanie właściwe dla petycji, za petycje należy uznać.

Petycję należy też odróżniać od pism składanych w trybie innych procedur prawodawczych (np. w ramach procedur uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, na który to fakt protestujący się powołują w piśmie), co oznacza, że wszelkie stanowiska mieszkańców jednostki samorządu terytorialnego są zgłaszane w ramach ogłoszonych konsultacji i winny być rozpatrywane na zasadach i w trybie określonym dla danych procedur. Konsultacje z mieszkańcami jednostki samorządu terytorialnego stanowią samodzielną formę partycypacji społecznej

w sprawowaniu administracji publicznej, a zatem zajmowane w konsultacjach stanowiska nie mogą być rozpatrywane z pominięciem zasad wyznaczających sposób przeprowadzania konsultacji. Tym samym, nawet jeżeli konsultacje odbywać się będą w przedmiocie zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, a zajmowane stanowiska przybiorą zewnętrzną formę petycji, nie będą stanowiły petycji w rozumieniu ustawy o petycjach.

Ponadto wskazać należy, że pismo może być zakwalifikowane jako petycja tylko wtedy, gdy żądanie jakie zostało skierowane do adresata mieści się w granicach zadań podmiotu w imieniu którego ten adresat działa i należy do jego kompetencji, a ponadto dotyczy zachowań, które decyzją samego adresata petycji mogą (a nie muszą) być przez niego realizowane (jeżeli adresat uzna je za właściwe, to jest przychyli się do „żądania” petycji). Zakwalifikowanie pisma jako petycji wymaga zatem ustalenia, że adresat pisma mającego stanowić petycję jest kompetentny do jej rozpatrzenia. Jeżeli bowiem wśród podmiotów stanowiących zakres podmiotowy „petycji” nie ma takiego, który władny byłby uczynić zadość żądaniu w niej zawartemu, to pismo w ogóle nie jest petycją. Do warunków sine qua non uznania pisma za petycję należy bowiem to, by żądanie mieściło się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

Kluczowe znaczenie dla uznania określonego pisma za petycję jest zatem zestawienie zawartego w nim żądania z zadaniami i kompetencjami podmiotów i organów, do których petycje mogą być wnoszone (z zakresem podmiotowym i przedmiotowym petycji). Tylko w przypadku, gdy żądanie dotyczy zadań realizowanych przez podmiot będący potencjalnym adresatem petycji, można przyjąć, że pismo stanowi petycję. Jeżeli żaden podmiot nie jest właściwy do wykonania określonej, postulowanej w piśmie czynności, to pisma takiego - jako niemieszczącego się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji - nie można rozpatrzeć jako „petycji”. Przedmiotem postępowania opisanego w ustawie o petycjach mogą być tylko te pisma, które zawierają realizowalne przez adresata postulaty.

Jeżeli zatem pismo wniesione jako „petycja”, zostało zweryfikowane z punktu widzenia jego charakteru prawnego i stwierdzone zostało, że nie jest to skarga, wniosek, ani inne pismo o charakterze formalnym, a podmiot do którego „petycję” wniesiono nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, a ponadto brak jest możliwości przekazania pisma jej adresatowi w trybie ustawy o petycjach, ponieważ żądanie zawarte w piśmie nie należy do zadań i kompetencji żadnego innego podmiotu mogącego być adresatem petycji, to pismo należy zwrócić wnoszącemu, informując go o braku możliwości korzystania z instytucji petycji przy formułowaniu żądania jakie było przedmiotem pisma.

Zwracam też uwagę, że czynności postępowania w sprawie petycji nie mogą zastępować procedury sądowej, administracyjnej, uwalniać od ich wymagań i rygorów, nie mogą podważyć trwałości orzeczeń sądowych lub decyzji administracyjnych. Niedopuszczalne jest prowadzenie postępowania w sprawie rozpatrzenia petycji równoległe z innym postępowaniem, które dotyczy tej samej sprawy. Petycja nie jest bowiem konkurencyjna z innymi przewidzianymi prawem środkami prawnymi, które mogą być stosowane dla wszczęcia, prowadzenia, czy zakończenia określonego prawem proceduralnym postępowania.

W kompetencji tut. organu nie mieści się realizacja domyślnego postulatu mieszkańców uniemożliwienia inwestorowi lokalizacji planowanej przez niego inwestycji. Tut. organ w ramach realizacji nałożonych na niego ustawowo obowiązków, nie posiada kompetencji podjęcia jakichkolwiek działań, które mógłby uruchomić w celu udaremnienia lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w miejscu zaplanowanym przez inwestora.

Tut. organ prowadzi postępowanie mające na celu ocenę oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia na środowisko, i wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, określającej wymogi jakie inwestor ma zastosować w celu jego ochrony. W świetle obowiązujących przepisów prawa sprzeciw społeczeństwa wobec realizacji konkretnej inwestycji nie może być traktowany jako prawo weta, na podstawie którego organ byłby uprawniony czy zobligowany do wydania decyzji negatywnej dla inwestora. Celem decyzji środowiskowej jest określenie warunków, przy spełnieniu których inwestycja będzie mogła być zrealizowana. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest zwieńczeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, które służy ocenie na wstępnym etapie wszystkich potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz podjęciu próby wypracowania rozwiązań eliminujących lub maksymalnie minimalizujących negatywne oddziaływania na środowisko, które następnie powinny być wykorzystane na dalszych etapach postępowania administracyjnego (K. Gruszecki. Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie..., s. 199). Podobny pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie (II OSK 608/15, wyrok NSA W-wa z dnia 2016-07-20), który stwierdził, że „Nawet w świetle przepisów art. 33-38 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprzeciw społeczności lokalnej nie stanowi w żadnym przypadku normatywnej podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej”.

Nadmieniam, że w ramach ww. procedury oceny oddziaływania na środowisko zrealizowany został również wymóg zapewnienia udziału społeczeństwa, w ramach którego mieszkańcy mieli prawo składać uwagi i wnioski.

Przesłanki wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego (planowane przedsięwzięcie jest z nim zgodne), odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (organ uzgodnił realizację przedsięwzięcia), czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa (brak takiej sprzeczności).

Wskazane wyżej przesłanki nie zaistniały, co ma doniosłe znaczenie w kontekście unormowania art. 6 i art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którymi organy administracji publicznej są zobligowane do działania wyłącznie na podstawie przepisów prawa.

Z poważaniem


Wiesław Olszewski

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a.

Katarzyna Lizoń
Wydział Organizacyjny
Referent

REFERENT

Katarzyna Lizoń

Urząd Gminy Zbrosławice • ul. Oświęcimska 2a
tel. 32 233 70 40
email: klizon@zbroslawice.pl